

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0336/2013

18.11.2013

BETÆNKNING

om Europa-Parlamentets forbindelser med de institutioner, der repræsenterer de nationale regeringer
(2012/2034(INI))

Udvalget om Konstitutionelle Anliggender

Ordfører: Alain Lamassoure

PR_INI

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	7

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Europa-Parlamentets forbindelser med de institutioner, der repræsenterer de nationale regeringer (2012/2034(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 15 og 16 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 235 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
  - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder den 25. og 26. marts 2010, 17. juni 2010, 16. september 2010, 28. og 29. oktober 2010, 16. og 17. december 2010, 4. februar 2011, 24. og 25. marts 2011, 23. og 24. juni 2011, 23. oktober 2011, 9. december 2011, 1. og 2. marts 2012, 28. og 29. juni 2012, 18. og 19. oktober 2012, 13. og 14. december 2012, 7. og 8. februar 2013, 14. og 15. marts 2013 og 27. og 28. juni 2013,
  - der henviser til erklæringerne fra Den Europæiske Unions stats- og regeringschefer efter de uformelle møder mellem medlemmerne af Det Europæiske Råd den 26. oktober 2011 og 30. januar 2012,
  - henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union¹,
  - der henviser til sin beslutning af 4. juli 2013 om forbedring af de praktiske retningslinjer for tilrettelæggelsen af valget til Europa-Parlamentet i 2014²,
  - der henviser til forretningsordenens artikel 48, 110 og 127,
  - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0336/2013),
- A. der henviser til, at Det Europæiske Råd med Lissabontraktaten har fået status som EU-institution, uden at dets rolle er blevet ændret, eftersom det i artikel 15 i traktaten om Den Europæiske Union hedder, at "Det Europæiske Råd tilfører Unionen den fremdrift, der er nødvendig for dens udvikling, og fastlægger dens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter. Det udøver ingen lovgivende funktioner.";
- B. der henviser til, at Europa-Parlamentet er sig særdeles bevidst om Det Europæisk Råds uafhængighed og den fremtrædende rolle, som traktaterne således tillægger det;
- C. der henviser til, at Det Europæiske Råd presset af krisen imidlertid har forøget sin rolle betydeligt, idet der er sket en mangedobling af de ekstraordinære møder, og det har taget emner op på sit niveau, der normalt behandles på ministerrådsniveau; der henviser til, at Det Europæiske Råd i denne forbindelse har overskredet den betydningsfulde bestemmelse i traktaten om, at Det Europæiske Råd ikke har nogen lovgivende funktioner;

---

¹ Vedtagne tekster af 7.5.2009, P6_TA(2009)0387.

² Vedtagne tekster af 4.7.2013, P7_TA(2013)0323.

- D. der henviser til, at fristelsen for stats- og regeringslederne til at ty til mellemstatslige kunstgreb bringer "fællesskabsmetoden" i fare, hvilket er et brud på traktaterne;
- E. der henviser til, at der for at styrke beslutningsprocessens demokratiske karakter skal indføres reelle parlamentariske kontrolordninger;
- F. der henviser til, at medlemmerne af Det Europæiske Råd i henhold til Lissabontraktaten individuelt står til regnskab over for deres egne nationale parlamenter, men kollektivt kun står til regnskab over for hinanden;
- G. der henviser til, at formanden for Det Europæiske Råd er blevet tillagt en rolle som initiativtager, som oftest sammen med sine formandskolleger fra de andre institutioner, og at han dermed i praksis er blevet chefforhandler på medlemsstaternes vegne i sager, som siden Lissabontraktatens vedtagelse er underlagt fælles beslutningstagning;
- H. der henviser til, at formanden for Det Europæiske Råd Herman Van Rompuy efter aftale med Europa-Parlamentets myndigheder og især ved skriftveksling har søgt at tage mest muligt hensyn til behovet for information og gennemsigtighed: Han har personligt mødtes med udvalgsformænd, ordførere og sherpaer fra Europa-Parlamentet vedrørende en række vigtige emner; han har besvaret skriftlige forespørgsler; han har regelmæssigt aflagt rapport om Det Europæiske Råds møder enten til plenarforsamlingen eller til den udvidede formandskonference, og han har været i kontakt med gruppeformændene utallige gange;
- I. der henviser til, at denne praksis bør formaliseres, således at den kan danne præcedens for fremtiden, og at den også bør forbedres; der henviser til, at Det Europæiske Råd for så vidt angår EU's patentordning har sat spørgsmålstegn ved en lovgivningsmæssig aftale, der er indgået mellem Europa-Parlamentet og Rådet; der henviser til, at Det Europæiske Råd for så vidt angår økonomisk styring har fundet det hensigtsmæssigt at genforhandle bestemmelser, der er identiske med bestemmelser, der allerede var taget i anvendelse ved en tidligere forordning, og til, at Det Europæiske Råd med hensyn til EU's banktilsynsmyndighed med et års mellemrum har vedtaget to modstridende holdninger, hvilket kunne have været undgået, hvis det havde taget mere hensyn til Europa-Parlamentets holdning; der henviser til, at der i forbindelse med den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 fandt et veritabelt lovgivningsmæssigt hold-up sted, eftersom den enstemmighed, der er juridisk påkrævet i Rådet, ikke kunne opnås uden på forhånd at træffe nogle vigtige politiske valg med hensyn til lovgivningsmæssige bestemmelser om de politikker, der skulle finansieres, hvilket reducerede Europa-Parlamentets rolle inden for de pågældende områder således, at det kun kunne ændre i mindre vigtige bestemmelser;
- J. der henviser til, at i alle disse sager, som per definition er de vigtigste, har fraværet af en formaliseret dialog mellem Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd forhindret Europa-Parlamentet i til fulde at udfylde den rolle som medlovgiver, som er nedfældet i traktaterne; der henviser til, at det ofte er forekommet, at de officielle forhandlingspartnere, som Europa-Parlamentets repræsentanter sad overfor, ikke havde beføjelse til reelt at indgå forpligtelser på regeringernes vegne; der henviser til, at det fremgår tydeligere og tydeligere, at formanden for hhv. Rådet og Rådet for Almindelige Anliggender¹, selv om det teoretisk fortsat påhviler dem at forberede Rådets møder, blot spiller en marginal eller teknisk rolle; der henviser til, at den erklæring, som formanden for Europa-Parlamentet

---

¹ Se artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Union.

traditionelt afgiver ved indledningen af Det Europæiske Råds møder, ikke er en tilstrækkelig foranstaltning;

- K. der henviser til, at Europa-Parlamentet ikke kan indkalde formanden for Det Europæiske Råd til en debat forud for Det Europæiske Råds møder; der henviser til, at Europa-Parlamentet ikke organiserer sig hensigtsmæssigt til de debatter, hvor formanden rapporterer tilbage fra Det Europæiske Råds møder;
  - L. der henviser til, at det hilses velkomment, at flere regeringsledere fra EU-medlemsstaterne tager plads i Europa-Parlamentets tilhørerloge i forbindelse med debatter om Europas fremtid;
  - M. der henviser til, at Ministerrådets arbejdsprocesser giver anledning til stor bekymring, og at hverken Det Europæiske Råd eller det roterende formandskab lader til at kunne tilføre dets arbejde den ønskværdige standard med hensyn til hastighed, strategi, konsekvens, sammenhæng og gennemsigtighed; der henviser til, at sådanne mangler ved lovgivningsmagtens andet kammer forringer Den Europæiske Unions lovgivning;
  - N. der henviser til, at artikel 17, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union for første gang finder anvendelse på det kommende valg til Europa-Parlamentet; der henviser til, at denne grundlæggende bestemmelse sigter mod at lade borgerne vælge formanden for Kommissionen gennem deres medlemmer af Europa-Parlamentet som en logisk følge af et parlamentarisk styre; der ligeledes henviser til, at det resultat kun kan opnås, hvis de europæiske politiske partier, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd handler i denne ånd og i overensstemmelse med deres respektive ansvarsområder, navnlig under høringerne med henblik på at virkeliggøre erklæring nr. 11, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten;
1. mener i lyset af de sidste fire års erfaringer, at det vil være nødvendigt at forbedre og formalisere arbejdsforbindelserne mellem Det Europæiske Råd og Europa-Parlamentet, og at det kan ske i form af enten en fælles erklæring eller en interinstitutionel aftale eller skriftveksling;
  2. er af den opfattelse, at der forud for alle møder i Det Europæiske Råd undtagen i ekstraordinære hastetilfælde bør gennemføres en debat i Europa-Parlamentet, hvor der er mulighed for at vedtage en beslutning, og hvor formanden for Det Europæiske Råd kommer og selv redegør for emnerne på dagsordenen; skønner, at Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd bør organisere deres respektive arbejde på en sådan måde, at Europa-Parlamentet får mulighed for at formidle sine holdninger til disse emner i rette tid, og formanden for Det Europæiske Råd får mulighed for at rapportere tilbage på plenarmødet efter hvert af Det Europæiske Råds møder; understreger, at møderne i Det Europæiske Råd så vidt muligt ikke bør finde sted i de uger, hvor Europa-Parlamentet afholder sine plenarmøder;
  3. minder om, at konklusionerne fra Det Europæiske Råd er forhandlingsinstruktioner til ministrene i Rådet, og om, at de aldrig er endegyldige afgørelser, som ikke kan forhandles med Europa-Parlamentet; opfordrer til, at der i konklusionerne fra Det Europæiske Råd indsættes en standardpassus, der henviser til bestemmelserne i artikel 15, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union;
  4. opfordrer indtrængende til, at Det Europæiske Råd i de tilfælde, hvor der er indgået en

aftale mellem hhv. Europa-Parlamentets og Rådets repræsentanter inden for rammerne af en lovgivningsmæssig procedure, afholder sig fra efterfølgende at tage aftalens indhold op igen, medmindre formandskabet udtrykkeligt har erklæret, at aftalen var ad referendum;

5. foreslår, at formanden for Det Europæiske Råd og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik inviteres til sammen med formanden for Kommissionen at deltage i en generel debat om Unionens interne og eksterne situation én gang om året, dog uden at dette overlapper med den allerede eksisterende årlige debat om Unionens tilstand, hvorunder formanden for Kommissionen forelægger sit arbejdsprogram og aflægger rapport om sine aktiviteter for Europa-Parlamentet, som han er ansvarlig over for;
6. minder om, at formanden for Det Europæiske Råd i modsætning til formanden for Kommissionen ikke skal stå til ansvar over for Europa-Parlamentet, og at tilrettelæggelsen af debatter med hans deltagelse bør tage hensyn til dette og samtidig give andre medlemmer af Europa-Parlamentet end gruppeformændene mulighed for at have en dialog med formanden for Det Europæiske Råd; mener til gengæld, at proceduren med forespørgsler til skriftlig besvarelse ikke forekommer hensigtsmæssig;
7. opfordrer til, at der hver gang, hvor Det Europæiske Råd iværksætter en handlingsplan eller en procedure med en forventelig lovgivningsmæssig dimension, i samarbejde med Europa-Parlamentet tages stilling til inddragelse af Europa-Parlamentet på et passende tidspunkt og på en måde, som forekommer hensigtsmæssig i det enkelte tilfælde; fastholder, at formanden for Europa-Parlamentet bør deltage fuldt ud i Det Europæiske Råds møder, når disse behandler interinstitutionelle anliggender, og mener, at Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd som følge heraf skulle foretage en tilpasning af deres interne forretningsorden for således at fastlægge, hvordan deres respektive repræsentanter vælges, tillægges forhandlingsbeføjelser og aflægger rapport om forhandlingerne;
8. opfordrer Det Europæiske Råd til inden valgkampagnen for så vidt angår denne klart at tilkendegive, hvordan det agter at respektere de europæiske borgeres valg ved udnævnelsen af formanden for Kommissionen, jf. artikel 17, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Union, i forbindelse med de høringer, der skal finde sted mellem Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd med henblik på at virkeliggøre erklæring nr. 11, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten; minder om, at det er vigtigt at øge valgkampens synlighed og styrke dens europæiske karakter; opfordrer hvert eneste medlem af Det Europæiske Råd til på forhånd at oplyse, hvordan vedkommende agter at respektere deres borgeres valg, når de foreslår en eller flere kandidater fra deres respektive lande til en kommissærpost;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes stats- og regeringschefer og parlamenter.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	14.10.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 4 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Alfredo Antoniozzi, Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Algirdas Saudargas, Søren Bo Søndergaard, Rafał Trzaskowski, Luis Yáñez-Barnuevo García
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Elmar Brok, David Campbell Bannerman, Dimitrios Droutsas, Isabelle Durant, Marietta Giannakou, Alain Lamassoure, Andrej Plenković
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Edward McMillan-Scott, Elisabeth Morin-Chartier, Catherine Trautmann